

ARRID®

אמת יבשו!

הדיאודורנט
האהוב על
האמריקנים

אחרי הפעם הראשונה
עם "אריד"
תשתמשי בו תמיד.

"אריד" דיאודורנט ריחני-יבש, רגיל וכדורי (ROLL-ON). והלהיט האחרון-אריד אבקה קלה. רעננות ריחנית למושך כל היום! "אריד" מוצר יוקרה של קרטנר וואלאס, אמריקה. להשיג בפרפומריות, בתימרוקחת וברשתות השיווק. הפצה: בוק מפצים בע"מ.

"אריד"-רעננות ריחנית, מבוקר ועד ערב

מוצרי איכות

שושנה בע"מ

ביח"ר הראשון בארץ
לרהיטי אלומיניום וסולמות

כסא

אלומיניום, מתקפל
לים ולבריקה
לבתי מלון
ובתי הארחה

תל-אביב, רח' המפגז 31, טל' 335935

חיפה, שר' הציונות 34, טל' 522459

לעצמו מכך שישרת את אנשי המישטרה ויכוון לרצונם. "אין זה עד אמין, שאפשר להסתייע בו להרשעתו של אדם בפלילים". כך אמרו השופטים. באשר למנצורה, דמותו הססגונית, כפי שנתגלה לבית-הדין, רב במהרה תישכח" אומר פסקי-הדין. רב נוכל, שעל-מנתו ותלקקותו מזדקרים מעיניו המרצדות וחיוכיו רבי המשמעות. בית-הדין שפט לא רצה להרבות בתיאור מעלליה. שהרי הם כתובים על ספר הפרור טוקול. אולם ציין, כי שבועתו של עד זה, החובש כיפה וגונב ספרי-תורה כעיסוק, שווה כקליפת השום.

"משנתערערו היסודות נתערער המיבנה כולו, וגירסת התביעה נשארה תלויה על בלימה". זאת היתה מסקנת פסקי-הדין ש הביאה לזיכוי.

נראה כי דהרי הוא מישפטן מצוין, הוא הבין את משמעות הזיכוי הזה לגביו. כעת חש, כי הינו יכול לעמוד בפני בית המישפט ללא חשש. לכן יצא ממחבואו רק לאחר שקרא את נימוקי העירעור שהתפרסמו לפני זמן קצר.

הוא חשש להסגיר את עצמו ללא עדים, פן יכו אותו ויענוהו. המהלך הבא יהיה של התביעה הכללית. זו תצטרך להחליט אם להגיש כתבי-אישום ולהעמיד את דהרי לדין על רצח, כפי שעמדו חבריו, או לעכב את ההליכים נגדו או לנקוט באיוו דרך אחרת.

מה שברור הוא, כי העיתוי של דהרי היה מדויק.

דרכי חיים

עציץ הסמים הנבול

האם קיימת סירות

ירוקה לגילוי עציץ

מריחואנה ככתב אזהרה?

"עציץ המריחואנה לא היה כעץ תמר השתול על פלגי מים, הוא היה יותר כי ציץ נבול", כך טען עורך-הדין הצעיר אביגדור פלדמן, ממישרדו של עורך-הדין אמנון זיכרונני, בבית-הדין.

קשה להאמין, אולם תיק פשע חמור, שהתנהל לפני ימים ספורים לפני השופט המחוזי דויד וולך, עסק בעציץ מריחואנה בגובה של שלושים סנטימטר.

זיוה לארצות-הברית. הצעיר הי הנבון בן ה-19, ששוחזר מצה"ל בעיקבות משבר נפשי חמור, נאשם כי גידל את הצמח. כאשר ערכו השוטרים חיפוש ב ביתו בחודש דצמבר שעבר, כבר היה הי צמח הנקרא בלשון מיקצועית "קנבוס תרבותי", יבש ונבול. זמן-מה טיפח אותו הצעיר, בתיקוה להפיק ממנו מריחואנה כדי לעשנה. אולם הוריו הדתיים, אשר שמעו על-כך, נכנסו למשבר.

כבן ממושפע הפסיק הצעיר לטפל ב שתיל, וזה מת. לא עלה בדעתו לזרוק ולשרש את ה"ס המסוכן", ואז נערך החיפוש והמישטרה העמידה אותו לדין לפני בית-הדין המחוזי באשמת פשע חמור: גידול והחזקת סם מסוכן. הצעיר הודה, כי אמנם גידל את הצמח, וכי קיבל את הזרעים מבחורה בשם דינה, שהיכה בטינוחוק. אולם כאשר ראה את מצבם של הוריו, הפסיק בגידול.

אילו היה מורשע בעבירה זו, היה הדבר מטיל עליו כתם נצחי. שוב לא יכול היה לקבל זיוה לארצות-הברית, וכמה מיק צועות היו נסגרים לפניו אוטומטית - והכל בגלל אותו צמח יבש. תקופה נזילה. הסניגור פלדמן העי לה לפני השופט פיתרון לבעיה, "לשם כך קיימת פקודת המיבחן", אמר, "סעיף 1 לפקודת-המיבחן מתיר במיקרים מסוימים להטיל מיבחן על האדם ללא הרשעתו ב דין".

הצעיר הנבון והתועה בדרכי החיים, הנמצא בתקופה נזילה של חייו וטרם מצא את עצמו, יעמוד בהתבוננות ובחינה מת מדת של החברה. ואם תוך השנתיים הי קרובות לא יעבור כל עבירה, יימחק העניין מהזיכרון הקולקטיבי של החברה. לעומת זאת, אם לא יעמוד במיבחן, ויעבור תוך תקופה זו עבירה נוספת, ייש פט שנית, ואז ניתן יהיה להרשיעו על שתי העבירות כאחת. החברה לא הפסידה, ואילו הבחור ניצל מהתוויית של מחזיק סמים מסוכנים, שתדבק בו כל חייו. לעיתים נדירות משתמשים בפיתרון זה, אולם השופט וולך מצא גם הוא כי זה הפיתרון הנכון למיקרה זה, וכך פסק. התמיהה הגדולה שנשארה היא, כיצד גילתה המישטרה את העציץ הנבול, האם יש גם סירות לגילוי עציץ מריחואנה בבתי-האזרחים?

סה זו השניים, בעצה אחת עם דהרי, זממו את מעשה הרצח ותכננוהו. גניש נטל מהצבא את העווי ממנו נורו היריות הר קטלניות, והביא את מכוניתו כדי להסיע את בגדיו לאימונים בעווי. שנערכו בפרס בסביבה ארביב הוא אשר נהג ברכבו של גניש.

גירסת המישטרה נתמכה בשלושה נדי בכים איתנים לכאורה. ראשית, היתה עדוי תו של משה בגדדי, האיש אשר ירה בעווי ורצה את בעדש במו ידיו. הוא הפך עדוי מדינה, תמורת חסינות. בנוסף לו היו שני עצירים שטענו כי בפניהם התוודו הנאש מים באשמה. האחד היה דויד זוהר, ש העיד כי ארביב סיפר לו על שותפתו במעשה הרצח וכיצד הסיע את בגדדי ל די אימונים בנשק. העציר השני היה עזרא

חשוד דהרי
אחרי 8 חודשים, הסגרה

מנצורה, שטען כי גם בפניו התוודו הי נאשמים במעשיהם. והיתה גם הקלטת של שיחה בין דהרי לגניש בכלא, אשר מתוכה יכלו למצוא חוטי ראיה דקיקים, כדי לחזק את דברי העדים הראשיים. אולם כל אחת מהעדויות כשלעצמה היתה מספקת כדי להרשיע את הנאשמים ברצח.

ענינים מרצדות. לאחר שברח דהרי מבית-הסוהר, נמחק שמו מכתב האישום ומישפטו הופרד. המישפט נמשך רק נגד גניש וארביב. ואו, להפתעת הכל, ולמרות שהתובעת רחל גולדשמידט עשתה מלאכתה נאמנה, נבחר כי התיק הכבד הוא עורבא פרה.

הסניגורים דויד ליבאי ואהרון בן-ישחר קרעו לגזרים את עדותו של בגדדי, גילו כי דויד זוהר הוא נוכח חסר תקנה, אשר ציפה לטובת הגאה מצד התביעה הכללית על עזרתו בתיק זה, וכי עזרא מנצורה הינו נגב ספרי תורה המתגאה בכך. כשבוע לפני חג הפסח זוכו ארביב וגניש מאשמת רצח ושוחזרו. אולם הי שופטים דב לויך, נחמה בר וישראל גל עדי, שמיהרו לעשות צדק עם הנאשמים, זיכו אותם ללא פירוט נימוקי פסקי-הדין. את הנימוקים הגישו השופטים רק בימים אלה.

בנימוקי הזיכוי אמרו השופטים, כי העד בגדדי הינו גבר מגודל בגופו ומפגז ב שיכלו. הוא מגבב דברים שההזיה והי מציאות משמשים בהם בעירבוביה. לאחר ניתוח הסתירות הרבות שבבעדותו פוסק בית-הדין שיש להתייחס לעדותו ב זמירות רבה. שכן אפילו אינו בדאי, ואינו מתכוון להוליק שולל את בית-המישפט, הרי הוא גבר מפגז, מבולבל, לפעמים מבוהל וחסר יציבות. קשה וממש אי אפשר, לסגן ולברור את האמת מבליל אמירותיו.

באשר לעד התביעה השני, דויד זוהר, לא היו השופטים נדיבים יותר: "דמותו, כפי שנתגלה בבית-הדין, היא של נוכח מועד, אשר בחלקת לשונו הוליק שולל אנשים לא געטים. אדם העומד לדין על מעשי מירמה ומצפה להפיק תועלת